

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Som Følge af denne Afstemning er det andet Forslag bortfaldet.

De to sidste paa Dagsordenen opførte Sager vare:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejderes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde under Arbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2461)

og:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2605—08.)

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Paa Grund af det beslægtede Forhold mellem disse to Lovforslag anser jeg det for ønskeligt, at begge Forslag behandles under et; men det sidste Forslag kan kun sættes under Forhandling, hvis Tinget dertil giver sit Samtykke. Hvis ingen forlanger Afstemning, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold.)

Begge Forslag sattes altsaa under Forhandling under et.

Ordføreren for det første Forslag (*Ousen*): Som jeg allerede tillod mig at bemærke ved Sagens Indbringelse her i Tinget, er det foreliggende Forslag af samme Indhold som det Forslag, der forelaa for Tinget i Slutningen af Samlingen i Fjor. Trods det, at Forslaget kom noget sent frem i Fjor, naaede det dog til første Behandling her i Salen, og da det saaledes allerede har modtaget een første Behandling, kan jeg selvfølgelig fatte mig i stor Korthed. Jeg skal i det hele taget ikke komme ind paa Forslagets Enkeltheder, og det behøver jeg af en anden Grund heller ikke, da Forslaget i sig selv er meget enkelt. Vi nærme os jo nu den Tid, da det Forslag, der blev vedtaget i Fjor, om Ulykkesforsikring for en Del Arbejdere vil træde i Kraft, og vi se jo næsten daglig eller i alt Fald meget jævnlig i Bladene Redegørelser eller rettere sagt Besvarelser fra Arbejdsraadet paa Spørgsmaal, som ere stillede til det rundt omkring fra hele Landet. Disse Spørgsmaal, som blive stil-

lede Arbejdsraadet, og de Svår, som fremkomme i Aviserne, gøre jo allerede, at Opmærksomheden i stigende Grad henvendes paa denne Lov, som snart træder i Kraft, og Svarene paa disse Spørgsmaal vække yderlige Tanker og derved ogsaa yderligere Interesse for det Forslag, som gik igennem i Fjor. Men derved vækkes tillige Tanker om og Interesse for, om ikke flere kunde falde ind under Ulykkesforsikringen, end Tilfældet blev ved den Lov, som blev vedtagen i Fjor, og som jo træder i Kraft den 15de Januar 1899. Alene det, at Opmærksomheden er saa stærkt henvendt paa denne Sag, gør selvfølgelig, at det maa være en større Spore for Lovgivningsmagten til at søge at fremme Lovens Princip yderligere, end det skete i Fjor, og søge at komme til et Resultat, om ikke for alle Arbejderes Vedkommende, saa dog i hvert Tilfælde for saa mange Arbejderes Vedkommende som muligt. Og det Faktum, at Stemningen er en saadan i hele Landet, har hovedsagelig dikteret os Tanken om atter i Aar at fremkomme med det Forslag, som nu igen foreligger her til første Behandling. Jeg for mit Vedkommende er dog overbevist om — og der er vel heller ingen i dette Ting, der virkelig er i Tvivl derom — at det vil tage lang Tid, før vi naa til en Udvidelse af den Lovgivning, der blev paabegyndt i Fjor, og at en saadan Udvidelse vil have sine store Vanskeligheder. Vi, der arbejdede med paa Sagen i Fjor, saa tydelig, hvor vanskeligt det var at gennemføre, hvad der nu er blevet til Lov, og indse fuldt ud, hvilke yderligere Vanskeligheder det vil volde at udvide Lovgivningsomraadet, saaledes som vi her have foreslaaet. Sagens Vanskelighed vil selvfølgelig gøre, at der vil hengaa et ikke ubetydeligt Tidsrum, før man kan vente, at de, der ikke nu ere medoptagne under Ulykkesforsikringsloven, naa til at komme ind under en saadan, hvis man da — vel at mærke — ikke vil gaa til en saadan midlertidig Foranstaltning som den, vi nu her foreslaa. Ikke alene dette kan man gaa ud fra, at det vil tage længere Tid, før man gaar videre paa den Bane, man i Fjor slog ind paa; men selv naar man kommer saa vidt, at man er villig til at foretage Udvidelser paa dette Omraade, vil man dog komme til at løse Spørgsmaalet stykkevis gennem Udvidelser, som ikke blive saa omfattende eller gaa saa dybt ned, kan jeg gerne sige paa en Gang, som man kunde ønske. Det er altsaa naturligt, at man kunde ønske, og at vi fra vor Side ønske, at man i hvert Fald mid-